

KÜRTI LÁSZLÓ

macskaalom

már megint van három, ráadásul
ezek most nem is olyan szépek:
két fekete meg egy iromba.
persze végül is helyes cicák
– egyik se ronda. csak inkább
nem kívánt alom, nah...

hamuszürke anyamacskánk
örökkön égő tűz. jó lenne
tudni, mikor ivartalanítsuk...
másfél hónap, fialás utáni
regeneráció, és máris kész a baj.

holnap elvisznek két feketét.
harmadikat debrecenbe ígértem,
de a könyvtáros visszamondta,
hiába hirdettem: ingyen,
meg hogy mind szobatiszta.

a szomszéd az övéit elássa élve,
vagy előtte, kegyelemből ásóval
agyonveri. más zsákba kötve folyóba,
közeli faluban, ismeretlen udvarba dobja.
csukott szemmel minden anyatej fekete.
ahogy kiteszik a szűrődet otthonról,
utólag nagyon volna mit tényleg megköszönni.

covid-19

legelőbb az illatok tűntek el,
se parfüm, se tusfürdő,
sem pedig, ha beszart a macska.
a teából a menta, majd sorra minden íz,
és alig se hittem, hogy ez sokáig titokban
maradhatna. emberek közé nem
mehettem, de a hatósági karanténtól,
ha belegondolok is hányok. mászkálgatni
szeretek, ki s be. elutaztam inkább
két hétre a pilisbe. teraszról nézni
a dunát szakadozó délelőtti ködben.
derékig ősz és a fák különben épp olyan
színesek voltak, mint akit artéria
körül szanaszét szúrtak. kék folyamok
mentén néhányhetes kanyargó mikroklíma.

legelőbb az illatok tűntek el, aztán
az édes, a só ízét még éreztem két napig.
néhány háztartási cucc, hogy vegyek,
volt felírva, mire a család utánam
utazik. addig marad a hiány, kupi,
nyugalom, rendetlen otthonossága
covidos vírusomnak. téliesített vacok,
karantén oázis, se íze, se bűze mindannak,
ami egyébként sokakat elvezetett már,
pár hónap alatt a halálig.

legelőbb az illatok tűntek el, aztán
a szív belőlem. hogy ki mit kap, gondol,
akar, hogy mitől patkol el- énfelőlem...
megrándítom a vállam, akár egy régi,
beteljesületlen álmon. csak legyen
vége ennek, vonuljon át ez a taknyos
járvány, legyen úrrá az oltás a hisztin,
akár az ősz, ezen a beszari külvilágon.